

Eitt ljós á gøtu míni

Esmar A. Jacobsen

„Harri, hvat er maður, at tú kennir hann, og mannabarn, at tú gevur ti gætur? Maðurin er sum eitt vindblak, hans dagar sum hvørvandi skuggi!“

Sálmur 144, 3-4.

Ja, hvat er ein menniskja, at Guð kennist við hana og minnst til hennara? Hesi orð verða mangan havd á munni í samband við ta frelsu, sum Guð so dyrt hevur búið til, tá ið hann gav son sín í deyðan fyrri syndir okkara. Ti at hann hevði hvønn einstakan av okkum í huga, tá ið hann læt son sín ganga inn undir synd heimsins og bera hana út á Gøtata. Hvørki tinar ella minnar syndir vóru tá burtargloymdar, men tær vóru allar lagdar á hann. Og okkara uppibornu revsing tók Jesus á seg, tá ið hann varð særður fyrri okkara syndir og sundurbrotin fyrri okkara misgerðir.

Siðani hevur hann hvønn einstakan av okkum í huga, tá ið hann sendir okkum boðini um hesa frelsu; ti at væl er Kristus deyður fyrri øll, men bert so mongum, sum trúgva á hann, verður henda frelsa at nøkrum gagni. Og orðið sigur: „Hvussu skulu tey trúgva á hann, sum tey ikki hav høyrð um?“

At hoyra orðið um hesa frelsu og trúgva ti, er vegin inn í tey víðurskipti, sum hetta orðið eisini bendir okkum á. Ti at læt Guð son sín doyggja fyrri okkum, meðan vit vóru glataðir syndarar, so man umsorgan hansara fyrri hvørjum einstøkum okkara vera mangar ferðir størri, tá ið vit við trúnni á Jesus eru vorðin børn hansara og himmalarvingar.

Meg, ið eri eins og vindblak og hvørvandi skuggi, minnst hann til, tá ið hann talar til mín í orði sínum og í hendingum, hvørt tær so eru gleðligar ella tungar. Í eini av tyngstu hendingum, mær hevur verið fyrri, runnu mær hesi orð í huga: „Hvat er tá maður, at tú minnst á hann, og mannabarn, at tær kemur tað í hug!“ Ti at eg hómáði í teirri løtu ætlan hansara við ti, ið hendi. Gævi at vit bert oftari dugdu at siggja hendingarnar í ti ljósi; ti at í øllum hesum er tað Guð, ið nemur við okkum, til tess at draga okkum til sín og nærri at sær.

at fáa land okkara aftur á rætt kjøl.

Landsstýrið tykist framhaldandi heldur at vilja leggja alsamt størri byrðar á vanligar løntakaran, sum frammanundan so at siga stendur á berum.

Um so var, at fakfelagsrørslan stóð saman, so kundu vit óivað forða fyrri ti ágangi, sum Landsstýrið fremur móti limum okkara, ti hvørki tey sum sita í Tinganesi ella tey sum sita í Løgtinginum tykkast at hava skilt, at vanligi feroyski borgarin er so illa fyrri, at hann ikki klárar at bera tær figgarligu byrðar, sum Landsstýrið hevur álagt honum, samstundis sum Landsstýrið nú eisini krevur, at hann skal fara munandi niður í løn. Og at hesin lønarniðurskurður verður framdur

uttan at hugsað verður um, hvussu hart tað rakar teir ymsu løntakararnar.

Her hugsi eg um t.d. eina einliga mammu við tveimum børnum, sum frammanundan er farin niður í 3/4 tíð ella hálva tíð, ið so aftur skal bera ein lønarniðurskurð. Man ikki tann almenni stjórinn ella ein landsstýrslimur betur orka at borið lønarniðurskurðin.

Fleiri tilik dómi kundi ein tikið fram um hvussu misjavnt ein lønarniðurskurður rakar løntakarar, tá onki fyrivarni verður tikið fyrri, hvat tann einstaki orkar at bera. Men tað visir bara einaferð enn, hvussu litið samgongulimir fylgja við, ella hvussu litlan áhuga teir hava fyrri teimum, ið sett hava teir í sesin teir sita í.

Um landsins myndugleikar ikki steðga við herðferðini móti løntakar-

Gudstænastur 1. s. í fæstu

Vesturkirkjan: K. Mørkøre

Hestur: H. Poulsen

Havnar kirkja: P. M. Rasmussen

Nólsoy: B. Bæk, altargongd

Haldarsvík: M. R. Jacobsen kl. 12.00

Kvívik: M. Bæk kl. 12.00, kl. 17.00 J. Kass

Sørvágur: D. Johannesen kl. 12.00

Gøta: P. O. K. Olofson kl. 12.00, altargongd

Funningsfjørður: U. Næs kl. 19.00

Elduvík: U. Næs kl. 20.00

Hellurnar: E. Olsen kl. 19.00

Sandavágur: D. Johannesen kl. 18.00

Skála: J. Johansen kl. 11.00, altargongd

Klaksvík: H. Bøgesvang kl. 11.00, altargongd

Arnarfjørður: N. P. Danielsen kl. 12.00,

Æðuvík: J. Kass kl. 11.00

Porkeri: B. Johannesen kl. 12.00, altargongd

Svínoy: H. Joensen kl. 11.00

Vestmanna: U. Næs kl. 12.00

Hvannasund: E. Beder kl. 12.00, altargongd

Norðskála: E. Olsen kl. 12.00, altargongd

Skopun: J. R. Hansen kl. 12.00, altargongd

Meinigheitshúsið Tórshavn

Leygarkvöldið kl. 20: Ísraelskvöld við Ásbjørn Jacobsen.

Sunnudagin kl. 14: Sunnudagsskúli.

Sunnukvöldið kl. 18: Kristniðari í cfrimmandum landi

v/ Eisu Jacobsen, Streingjakórið úr Havn.

Mánadagin kl. 16.30: Frítíðararbeiði fyrri børn eldri enn 10 ár.

Mánakvöldið kl. 20: Kvinnumóti.

Týskvöldið kl. 20: Bíbliutími.

HAVNAR SJÓNLEIKARFELAG

Havnar Sjönlleikarfelag vil á henda hátt hjartaliga takka fyrri blómur, gávur og fjarrit, tá felagið fylti 75 ár 10 februar 1993.

Eisini takka vit tykkum mongu, ið stukku inn á gólvið henda hátíðardagin.

Somuleiðis takka vit fjølmiðlunum fyrri stóran áhuga og góða umrøðu.

NEVNDIN

anum, so vóni eg, at fakfelagsrørslan visir sína styrki mótegis Landsstýrinum, ti tann einstaki borgarin megnar jú einki einsamallur.

Somuleiðis er vónandi, at Føroya fólk til eitt komandi lögtingsval, minnst til allar tær byrðar, ið eru lagdar oman á tey meðan henda samgonga hevur sitið við valdið. Og at sitandi politiska stýrið ikki ein gang hevur virðing fyrri ti fríða samráðingarrættinum á arbeidsmarknaðinum.

Tórsh., 26.02.1993

Ingeborg Vinther

Læknavakt

Tórshavn: ley. 27.2. Alvar av Kák, tlf. 12557. Sun. 28.2. Kristianna Nordendal, tlf. 12979.

Eysturoy: ley. 27.2. Poul Olsen, tlf. 47010. Sun. 28.2. Andreas Petersen, 41086.

Norðoyggjar: Karin Haar, tlf. 55045.

Vagar: Tlf. 32413.

Suðuroy (norður): tlf. 71560.

Suðuroy (suður): tlf. 73030.

Nú siga teir sáttmálanum upp

Málteigurin hevur fingið ein fyrispurning frá einum skúlanæmingi (J.J.). Hann vil vita, um tað eitur »at siga mannin upp« ella »at siga manninum upp«.

»Siga« hoyrir til tey transitativu sangorðini, sum kunnu hava bæði hvønnfals- og hvørjumfalsávirki: hon segði børnum sínum allan sannleikan.

Tað vanliga er, at hvønnfalsávirkið er eitt ting ella ein sak, meðan hvørjumfalsávirkið er ein persónur.

Men so hendir tað, at eitt liðið (hvønnfalsávirkið) dettur burtur ella er undirforstaðið: Hann fór at geva seyðinum. Her er greitt, at »hoyggj« er undirforstaðið.

Máliskan »at siga upp« er av hesum slag. Upprunin er, at húsbóndin (nú: stjórinn) segði tænarasinum (dat) tænarasinum (akk) upp. Tað er so seinni blivið til bara at siga upp. Tá ið mótsetningurin (ella samanspælið) millum hvønnfall og hvørjumfall fellur burtur, so hava sovorðnar máliskur lyndi til at glíða av hvørjumfalli yvir á hvønnfall. Tá ið akkusativobjektið hvørur, verður dativobjektið til akkusativobjekt: »Stjórinn segði honum starvið upp« verður til »stjórinn segði hann upp«. Hetta fer tá at líkjast máliskum, sum eru av øðrum slag enn henda her umrødda, men sum hava tað til felags, at tær hava siga + hvønnfall: »siga hundin av«, »siga hann illan«, »siga seg vera sjúkan«, »siga sína søgu sum best«, »siga seg frá«, »sigaein burtur«.

Tað tykist sum tað rætta nú á dagum má vera, at vit siga bæði sáttmálan og mannin upp.

n

andlát

18. februar:

Petronella Ennigarð í Fuglafirði, 85 ára gomul.

20. februar:

Hanna Vagsá, Klaksvík, Hanna í Buðunum, 71 ár. Anton Jensen, Hvalba, 75 ára gamal.

23. februar:

Jona Andreasen, ættað úr Havn, andaðist í Haderslev, 48 ára gomul. Joan Jacob Simonsen, Sandavágur, 87 ára gamal.

24. februar:

Georg Joensen, Klaksvík, ættaður av Eiði, 80 ár.

KFUM, Tórshavn

Sanglota verður í kvöld kl. 20.00, har Annika & Co. lut-taka. Í steðginum verður drekkamunnur at fáa.

KFKU

Í morgin kl. 15.00 er aðalfundur.

Eldrasamkoman verður mánadagin kl. 15.00. Bodil Tausen hevur evnið »Kvinnan Lydia úr Tyatirun«.

Tannlæknavakt Tórshavn

og halgdagar kl. 13.00 - 14.00. Tlf. 14544.

Bráðfeingishjálpið fæst leygdag, sunnudag